

Sygn. akt III AUa 396/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Romana Mrotek SSA Zofia Rybicka - Szkibiel (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Edyta Rakowska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2012 r. w Szczecinie

sprawy W. M.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w K.

o odsetki

na skutek apelacji ubezpieczonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 12 marca 2012 r. sygn. akt IV U 175/12

uchyla zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję i sprawę przekazuje organowi rentowemu Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w K. do ponownego rozpoznania.

SSA Romana Mrotek SSA Anna Polak SSA Zofia Rybicka - Szkibiel

Sygn. akt III AUa 396/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 stycznia 2010 r. znak: (...) - 2 Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił W. M. wypłaty odsetek w związku z przyznaniem renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym od 01 sierpnia 2009 roku do 31 marca 2012 roku.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona. Wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie jej należnych odsetek za okres od 1 sierpnia 2009 roku do 30 listopada 2011 roku oraz odszkodowania za okres zawieszenia renty.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 12 marca 2012 roku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej W. M. odsetki od renty z tytułu niezdolności do pracy za okres od 30 września 2011 r. do 30 listopada 2011 r., w pozostałym zakresie odwołanie oddalił.

W ustaleniach faktycznych Sąd pierwszej instancji wskazał, że wyrokiem z 23 kwietnia 2010 roku Sąd Okręgowy w Koszalinie w sprawie IV U 1453/10 przyznał ubezpieczonej W. M. prawo do renty rolniczej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym poczynając od 1 sierpnia 2009 roku na okres do 31 marca 2012 roku Powyższy wyrok uprawomocnił się 17 maja 2010 roku. W dniu 20 maja 2010 roku Sąd Okręgowy zwrócił Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego akta rentowe ubezpieczonej wraz z prawomocnym orzeczeniem. Pismem z 27 maja 2010 roku Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego zawiadomiła ubezpieczoną, że termin wypłaty renty rolniczej ulegnie przesunięciu z powodu konieczności wyjaśnienia powierzchni gospodarstwa rolnego z Urzędem Gminy w S.. W dniu 9 czerwca 2010 roku ubezpieczona W. M. i jej mąż E. M. złożyli oświadczenie, że nie posiadają żadnej innej ziemi oprócz tej wydzierżawionej. W dniu 11 czerwca 2010 roku do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w K. wpłynęło pismo Wójta Gminy S. informujące W. i E. M. zgodnie z ewidencją prowadzoną w celu naliczenia podatku rolnego, że są właścicielami gospodarstwa rolnego o powierzchni 11,86 ha, a także, że w ewidencji gruntów i budynków Starostwa Powiatowego w S. ujawniono umowę dzierżawy, z której wynika, że W. i E. M. dnia 3 kwietnia 2006 roku oddali w dzierżawę grunty o pow. 11,29 na okres 25 lat, co oznacza, że pozostawili sobie w użytkowaniu grunty o pow. 0,57 ha, tj. 06555 ha przeliczeniowe. W związku z powyższym decyzją z 29 czerwca 2010 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził ustanie od 1 lipca 2006 roku ubezpieczenia społecznego rolników E. M.. W dniu 13 lipca 2010 roku organ rentowy wystąpił do Sądu o wznowienie postępowania w sprawie IV U 1453/09 i oddalenie odwołania ubezpieczonej od decyzji odmawiającej przyznania renty. W związku z odwołaniem W. i E. M. od decyzji KRUS wyłączającej ich z ubezpieczenia społecznego rolników Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 12 lipca 2010 roku zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że E. M. i W. M. podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu rolników od 1 lipca 2006 r. Powyższy wyrok wydany został w oparciu o zeznania zawnioskowanych przez odwołujących się świadków, którzy potwierdzili fakt prowadzenia przez E. M. i jego żonę działalności rolniczej.

W dniu 9 września 2011 roku Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wycofała skargę o wznowienie postępowania, a postanowieniem z 20 września 2011 roku Sąd Okręgowy wyrokiem z 3 sierpnia 2011 roku umorzył postępowanie w tej sprawie. W dniu 30 sierpnia 2011 roku Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego otrzymała prawomocny wyrok Sądu Okręgowego. Decyzją z 21 listopada 2011 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał ubezpieczonej W. M. rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2009 roku do 31 marca 2012 roku. W dniu 15 grudnia 2011 roku W. M. zwróciła się o wypłatę odsetek od należnej renty za okres od 1 sierpnia 2009 roku do 30 listopada 2011 roku. Decyzją z 4 stycznia 2012 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonej prawa do wypłaty żądanych odsetek wskazując, że wypłata należnego wyrównania nastąpiła w dniu 25 listopada 2011 roku tj. w trakcie 30 dni od wpływu dokumentów stanowiących ostatnią okoliczność w sprawie i dających podstawę do wypłaty stosownego wyrównania.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie jedynie w części dotyczącej okresu od 30 września 2011 roku do 30 listopada 2011 roku. Sąd pierwszej instancji po przytoczeniu treści art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, art. 118 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, art. 85 ust. 1 ustawy z dnia

13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych wskazał, że ubezpieczona domagała się przyznania prawa do odsetek od przyznanego jej świadczenia rentowego od 1 sierpnia 2009 roku to jest od daty przyznania jej renty wyrokiem Sądu Okręgowego z 23 kwietnia 2010 roku. Wniosek o rentę ubezpieczona złożyła w dniu 1 lipca 2008 roku. W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczona nie została zaliczona przez Komisję Lekarską do osób całkowicie niezdolnych do pracy w gospodarstwie rolnym. Dopiero w toku postępowania odwoławczego toczącego się przed Sądem Okręgowym, biegły lekarz internista stwierdził u ubezpieczonej całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Powyższe zostało ustalone dopiero po przedłożeniu przez ubezpieczoną dodatkowej dokumentacji lekarskiej z pobytu w Szpitalu w S. na podstawie, której biegły stwierdził, że przyczyną całkowitej niezdolności do pracy jest stwierdzona w szpitalu niestabilna dławica piersiowa, której objawy wystąpiły na kilka dni przed przyjęciem do szpitala tzn. od 20 lutego 2010 roku. Biegły stwierdził jednocześnie, że w trakcie badania wcześniejszego nie było objawów wskazujących na niestabilną dławicę piersiową. Niezbędne do przyznania ubezpieczonej prawa do renty okoliczności faktyczne ustalone zostały więc dopiero przed Sądem, a z opinii uzupełniającej biegłego wynika, że niezdolność ta powstała dopiero 20 lutego 2010 roku.

Sąd Okręgowy uznał, że z tych przyczyn brak jest podstaw do przypisania organowi rentowemu odpowiedzialności za brak ustalenia prawa ubezpieczonej do renty i nie wypłacenie tego świadczenia w dniu 1 sierpnia 2009 roku i w konsekwencji uznał, że prawo ubezpieczonej do renty zostało ustalone dopiero przed Sądem Okręgowym. Sąd pierwszej instancji określił, że prawomocny wyrok ustalający ubezpieczonej to prawo wpłynął do organu rentowego w dniu 20 maja 2010 roku, jednakże z uwagi na nowe okoliczności, zaistniałe przed tym organem w trakcie ustalania wysokości świadczenia, ubezpieczona i jej mąż wyłączeni zostali z ubezpieczenia społecznego rolników, co wiązało się ze stwierdzeniem, że ubezpieczona nie spełnia niezbędnej dla przyznania prawa do renty rolniczej przesłanki podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników. Z tych względów organ rentowy wystąpił w dniu 13 lipca 2010 roku z wnioskiem do Sądu Okręgowego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem i oddalenie odwołania ubezpieczanej od decyzji z 13 listopada 2009 roku.

Z uwagi na prawomocny wyrok Sądu Okręgowego z 12 lipca 2011 roku wniosek ten został cofnięty. Ponieważ organ rentowy dysponował oświadczeniem ubezpieczonej i jej męża o wydzierżawieniu posiadanej ziemi, co jednoznacznie wskazywało, że nie prowadzą oni działalności rolniczej, a więc nie podlegają ubezpieczeniu społecznemu rolników, a co się z tym wiązało brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonej świadczenia z tego ubezpieczenia. W ocenie Sądu Okręgowego nie można dopatrzeć się w postępowaniu organu rentowego odpowiedzialności za nie wypłacenie ubezpieczonej renty w terminie 30 dni od doręczenia prawomocnego wyroku przyznającego tę rentę. Dopiero bowiem po wpłynięciu do KRUS-u w dniu 30 sierpnia 2011 roku prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego, ustalającego podleganie temu ubezpieczeniu, organ rentowy powinien wypłacić ubezpieczonej przyznaną wcześniej rentę.

Z tych też względów Sąd Okręgowy uznał żądanie ubezpieczonej dotyczące przyznania odsetek za okres od 30 września 2011 r. do dnia wypłaty renty, tj. do 30 listopada 2011 roku za uzasadnione.

W ocenie Sądu pierwszej instancji, w pozostałym zakresie brak było podstaw do uznania zasadności żądania ubezpieczonej. Wobec powyższego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

Od powyższego wyroku apelację wniosła ubezpieczona, zaskarżając go w części, tj. co do punktu drugiego oraz wnosząc o jego zmianę poprzez zmianę zaskarżonej decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w K. z dnia 4 stycznia 2012 roku i przyznanie ubezpieczonej

odsetek od renty z tytułu niezdolności do pracy za okres od 1 sierpnia 2009 roku do 29 września 2011 roku oraz o zasądzenie od pozwanej Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz ubezpieczonej kosztów procesu - według norm prawem przepisanych.

Zaskarżonemu wyrokowi ubezpieczona zarzuciła:

- naruszenie obowiązujących przepisów oraz zasad współzycia społecznego poprzez błędną ich wykładnię, niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że ubezpieczona w związku z wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 23 kwietnia 2010 roku sygn. akt IV U 1453/10 i zachowaniem Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w K. nabyła prawo do odsetek jedynie za okres od 30 września 2011 roku do 30 listopada 2011 roku, a nie za okres od 1 sierpnia 2009 roku do 30 listopada 2011 roku.

W ocenie ubezpieczonej Sąd Okręgowy w Koszalinie pominął istotne fakty, mające znaczenie dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, a uznał za istotne te okoliczności, które w istocie są pozbawione tego charakteru.

Apelująca wskazała, że podstawą ustalenia prawa do renty rolniczej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym jest wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 23 kwietnia 2010 r. (sygn. akt IV U 1453/10), który uprawomocnił się 17 maja 2010 r. Zdaniem ubezpieczonej istotne w sprawie jest to, że w dniu 20 maja 2010 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie zwrócił akta rentowe Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Zdaniem ubezpieczonej Sąd pierwszej instancji pominął fakt, że wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 23 kwietnia 2010 r. (sygn. akt IV U 1453/10) jest prawomocny. Powołane orzeczenie ustala prawo ubezpieczonej do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym od 1 sierpnia 2009 r. na okres do 31 marca 2012 r. - i ten fakt nie podlega wątpliwości. Według apelującej, skoro powołanym wyżej wyrokiem Sąd Okręgowy w Koszalinie ustalił prawo ubezpieczonej do renty, to ustalił również jej prawo do żądania należności ubocznych w postaci odsetek od początku okresu, za który ubezpieczona nabyła prawo do renty. Ubezpieczona wskazała, że wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 23 kwietnia 2010 r. (sygn. akt IV U 1453/10) w sposób ostateczny ukształtował sytuację prawną ubezpieczonej w tym również prawa do żądania odsetek za sporny okres i kwestionowanie tego faktu na obecnym etapie sprawy jest niedopuszczalne. Zdaniem apelującej okoliczność związana z uprawomocnieniem się wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 23 kwietnia 2010 r. (sygn. akt IV U 1453/10) i zwrotem akt rentowych do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, ma istotne znaczenie z tego względu, że daje podstawę do zakwestionowania ustalenia Sądu Okręgowego w Koszalinie w niniejszej sprawie, że Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego dopiero w sierpniu 2011 r. powzięła wiadomość o sytuacji prawnej ubezpieczonej. Takie ustalenie stoi w sprzeczności z wcześniejszymi ustaleniami Sądu Okręgowego w Koszalinie w niniejszej sprawie, gdyż wiedzę na temat sytuacji prawnej Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego nabyła co najmniej półtora roku wcześniej, tj. 20 maja 2010 r., a więc od chwili kiedy zwrócono jej akta rentowe ubezpieczonej. Według ubezpieczonej za nieistotne należy uznać dalsze postępowanie Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, kwestionujące prawo ubezpieczonej do renty z uwagi na rzekome nieprowadzenie przez nią i jej męża działalności rolniczej, gdyż skutek tego postępowania, tj. wniosek o wznowienie postępowania przez Sąd Okręgowy w Koszalinie (sygn. akt IV U 1453/10) - nie wywołał żadnych skutków prawnych, ponieważ postępowanie z tego wniosku zostało umorzone 03 sierpnia 2011 r. - na skutek cofnięcia tego wniosku przez przedstawiciela Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Zdaniem ubezpieczonej skutek w postaci utraty prawa do odsetek z przyczyn, za które nie ponosi ona jakiegokolwiek odpowiedzialności, wywołane bezpodstawnym zachowaniem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, stanowiłyby naruszenie jej słusznym interesów oraz prowadziłyby do naruszenia zasad współzycia społecznego i byłoby niesprawiedliwe.

Ubezpieczona podniosła, że organ rentowy, biorąc pod uwagę wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 23 kwietnia 2010 r. (sygn. akt IV U 1453/10) nie znalazł przeszkód w potrąceniu ubezpieczonej zaległych składek wraz z odsetkami za okres, w którym skarżąca podlegała ubezpieczeniu.

Ubezpieczona wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu, tj. decyzji z dnia decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w K. z dnia 21 listopada 2011 roku na okoliczność jej treści, a w szczególności potrącenia ze świadczeń ubezpieczonej zaległych składek wraz z odsetkami.

Zdaniem apelującej, naliczenie wobec niej zaległych składek wraz z odsetkami, a pozbawienie jej prawa do odsetek za zaległe świadczenia, stanowiłoby naruszenie jej słuszných interesów oraz prowadziłyby w istocie do naruszenia zasad współżycia społecznego, i byłoby po prostu niesprawiedliwe.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Apelacyjnego apelacja ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie w takim zakresie, w jakim zmierza do uchylecia zaskarżonego wyroku wraz z poprzedzającą go decyzją i przekazania sprawy organowi rentowemu do ponownego rozpoznania.

Tytułem wstępu stwierdzić należy, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych postępowanie sądowe nie stanowi prostej kontynuacji postępowania administracyjnego, bowiem tylko w wyjątkowych wypadkach kontrola sądowa decyzji organu rentowego przeprowadzana jest przez pryzmat przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Podzielając to stanowisko, jak i pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2010 r. (I UK 238/09, LEX nr 577819) wskazać należy, że sprawa z zakresu ubezpieczeń społecznych, od momentu wniesienia odwołania do sądu staje się sprawą cywilną, podlegającą rozstrzygnięciu wedle reguł właściwych dla tej kategorii. Odwołanie pełni rolę pozwu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1998 r., II UKN 105/98, OSNAPiUS 1999, nr 16, poz. 529 oraz postanowienie z dnia 29 maja 2006 r. I UK 314/05, OSNP 2007 nr 11-12, poz. 173). Jego zasadność ocenia się zatem na podstawie właściwych przepisów prawa materialnego. Postępowanie sądowe, w tym w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych, skupia się zatem na wadach wynikających z naruszenia prawa materialnego, a kwestia wad decyzji administracyjnych spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, pozostaje w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania. Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że sąd ubezpieczeń społecznych - jako sąd powszechny - może i powinien dostrzegać jedynie takie wady formalne decyzji administracyjnej, które decyzję tę dyskwalifikują w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego (por. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1980 r., III CZP 43/80, OSNCP 1981 nr 8, poz. 142, z dnia 27 listopada 1984 r., III CZP 70/84, OSNCP 1985 nr 8, poz. 108 oraz z dnia 21 września 1984 r., III CZP 53/84, OSNCP 1985 nr 5-6, poz. 65), jako przedmiotu odwołania. Stwierdzenie takiej wady następuje jednak tylko dla celów postępowania cywilnego i ze skutkami dla tego tylko postępowania. W wypadkach innych wad konieczne jest wszczęcie odpowiedniego postępowania administracyjnego w celu stwierdzenia nieważności decyzji i wyeliminowania jej z obrotu prawnego. Przepisy dotyczące postępowania przed organem rentowym nie są bowiem stosowane przez sąd pracy i ubezpieczeń społecznych. Natomiast decyzja organu rentowego o tyle ma znaczenie, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot żądania (sporu) jest określony treścią tej decyzji (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 września 2000 r., II UKN 685/99, OSNAPiUS 2002 nr 5, poz. 121, w postanowieniu z dnia 13 maja 1999 r., II UZ 52/99, OSNAPiUS 2000 nr 15, poz. 601).

W świetle powyższych rozważań wskazać należy, że Sąd Okręgowy dokonując merytorycznej oceny zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w K. z dnia 4 stycznia 2012 roku odmawiającej W. M. prawa do wypłaty odsetek za zwłokę w przyznaniu renty rolniczej, nie dostrzegł wadliwości procedowania organu rentowego poprzedzającego wydanie decyzji z dnia 4 stycznia 2012 roku, które to uchybienia decyzję tę dyskwalifikują w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego, jako przedmiotu

odwołania (por. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1980 r., III CZP 43/80, OSNCP z 1981 r. nr 8, poz. 142, z dnia 27 listopada 1984 r., III CZP 70/84, OSNCP z 1985 r. nr 8, poz. 108 oraz z dnia 21 września 1984 r., III CZP 53/84, OSNCP z 1985 r. nr 5-6, poz. 65).

Sąd Okręgowy błędnie pominął bowiem, że decyzja Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w K. z dnia 4 stycznia 2012 roku, została wydana przedwcześnie, w następstwie dokonania przez organ rentowy jednostronnej oceny i nieprawidłowej interpretacji pisma ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku zatytułowanego „odwołanie od decyzji: GI – (...) -2/12 z dnia 21.11.2011” (k. 201 akt rentowych), wyłącznie jako wniosku zawierającego nowe żądanie o świadczenie odsetkowe, podczas gdy pismo ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku stanowiło również odwołanie od konkretnej decyzji organu rentowego z dnia 21 listopada 2011 roku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy w pierwszej kolejności wymaga jednak jej ujęcia w porządku chronologicznym oraz rzeczowego odniesienia się do prawidłowości poszczególnych czynności podejmowanych przez organ rentowy w sprawie ubezpieczonej.

Sąd Okręgowy nie dostrzegł bowiem pewnych istotnych nieprawidłowości, którymi obarczone było postępowanie przez organem rentowym i błędnie pominął, że pismo ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku nie zostało prawidłowo ocenione przez organ rentowy jako odwołanie od konkretnej decyzji organu rentowego i jednostronnie potraktowane przez organ, wyłącznie jako wniosek o przyznanie prawa do odsetek, bez uprzedniego wyczerpania trybu postępowania przed organem rentowym stosownie do treści powołanych przepisów art. 52 ust.1 pkt. 2 ustawy z dnia 20.12.1990 r., a więc określonego w przepisach rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe. W konsekwencji dokonania przez organ rentowy wadliwej interpretacji, że pismo ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku nie stanowi odwołania od decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku, odwołanie to wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 477⁹ § 2 k.p.c., nie zostało niezwłocznie przekazane przez organ rentowy do sądu.

Z analizy akt rentowych wynika, że decyzją z dnia 21 listopada 2011 roku organ rentowy przeliczył ubezpieczonej rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2009 roku do dnia 31 marca 2012 roku, w kwocie przysługującej do wypłaty 513,90 zł miesięcznie (k. 198 akt rentowych). Decyzja z dnia 21 listopada 2011 roku zawierała pouczenie, że ubezpieczona może wnieść odwołanie od tej decyzji za pośrednictwem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w K. do Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w terminie 1 miesiąca od dnia doręczenia decyzji. W pouczeniu tym wskazano, że odwołanie można sporządzić na piśmie lub ustnie do protokołu. Odwołanie powinno zawierać: oznaczenie sądu, nazwisko i imię oraz dokładny adres osoby wnoszącej odwołanie, znak i datę zaskarżonej decyzji, określenie oraz uzasadnienie wniosków i zarzutów, podpis osoby wnoszącej odwołanie lub podpisującej z upoważnienia. W dniu 15 grudnia 1993 roku ubezpieczona złożyła pismo zatytułowane: „odwołanie od decyzji: GI – (...) -2/12 z dnia 21.11.2011”, skierowane do Sądu Okręgowego Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. za pośrednictwem KRUS Oddział (...) w K., w którym wskazała, że wnosi o zaskarżenie decyzji naliczenia zaległej renty przez KRUS nie uwzględniając naliczenia odsetek za zwłokę. Ponadto ubezpieczona wskazała, że wnosi o spowodowanie i zobowiązanie KRUS do naliczenia oraz wypłacenia odsetek za okres zawieszenia renty od dnia 1 sierpnia 2009 roku do 30 listopada 2011 roku i do okresu wypłacenia odsetek (k. 201).

W piśmie z dnia 29 grudnia 2011 roku skierowanym do Dyrektora organu rentowego, radca prawny D. Z. poinformowała, że na tym etapie postępowania Sąd nie przyjmie do rozpoznania odwołania ubezpieczonej skarżącej decyzję z dnia 21 listopada 2011 r. w związku z nie naliczeniem w tej decyzji odsetek. W piśmie tym wskazano, że aby uniknąć zbędnego przekazywania akt i zwrotu sprawy do organu rentowego w celu wydania właściwej decyzji, konieczne jest potraktowanie odwołania jako wniosku o przyznanie prawa do odsetek w związku z realizacją wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 kwietnia 2010 r. sygn. akt IV U 1453/09 przyznającego ubezpieczonej W. M. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym od dnia 1 sierpnia 2009 r. do 31 marca 2012 r. Na piśmie z dnia 29 grudnia 2011 roku znajduje się adnotacja zastępcy dyrektora K. S. z dnia 2 stycznia 2012 roku zawierająca prośbę o wydanie decyzji odmawiającej wypłaty

odsetek oraz wystosowanie do zainteresowanej pisma informującego o możliwości odwołania się od decyzji do Sądu (k. 203 akt rentowych).

Decyzją z dnia 4 stycznia 2012 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonej prawa do odsetek za zwłokę w przyznaniu renty rolniczej (k. 204 akt rentowych).

W piśmie z dnia 9 stycznia 2011 roku skierowanym do W. M. organ rentowy poinformował ją, że odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 21 listopada 2011 r. znak: GI – (...) – 1/12 nie zostanie aktualnie przekazane do Sądu. Organ wskazał, że w piśmie z dnia 16 grudnia 2011 roku ubezpieczona wniosła o przyznanie prawa do odsetek w związku z realizacją wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 kwietnia 2010 roku przyznającym jej prawo do renty rolniczej z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od dnia 1 sierpnia 2009 roku do dnia 31 marca 2012 roku. Organ wskazał, że wniosek taki nie był dotychczas rozpoznawany przez organ rentowy, dlatego nie może zostać podany kontroli sądowej, w związku z czym organ rentowy w dniu 4 stycznia 2012 roku wydał decyzję odmawiającą

ubezpieczonej prawa do wypłaty odsetek za zwłokę w przyznaniu prawa do renty rolniczej.

W świetle powyższych ustaleń wskazać należy, że Sąd pierwszej instancji błędnie nie dostrzegł, że dokonana przez organ rentowy kwalifikacja pisma ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku tylko i wyłącznie jako wniosku o wszczęcie postępowania o świadczenie odsetkowe, pomimo, że z treści tego pisma w sposób jednoznaczny wynika, że ubezpieczona nie zgadzała się z naliczeniem zaległej renty bez odsetek za zwłokę, a więc nie godziła się z decyzją z dnia 21 listopada 2011 roku, co obligowało organ rentowy do nadania biegu temu odwołaniu zgodnie z treścią przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Według art. 477⁹ § 1 i § 2 zdanie pierwsze k.p.c., odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji, a organ rentowy przekazuje niezwłocznie odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu z zachowaniem przepisów odrębnych. Jeżeli więc odwołanie spełnia wymagania art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. oraz zostało złożone w sposób i w terminie określonym w art. 477⁹ § 1 k.p.c., to organ rentowy przekazuje je niezwłocznie właściwemu sądowi. Jedynie, gdy organ rentowy uznaje odwołanie w całości za słuszne, to może zmienić lub uchylić zaskarżoną decyzję i w tym wypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu (art. 477⁹ § 2 zdanie drugiej i trzecie k.p.c.). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 maja 2004 r., II UK 396/03 (OSNP 2005 nr 1, poz. 12), wyjaśnił, że czynność podjęta przez ubezpieczonego na piśmie lub do protokołu w terminie do złożenia odwołania, z której wynika, że nie zgadza się z decyzją organu rentowego, należy zakwalifikować jako odwołanie od decyzji (art. 477⁹ § 1 k.p.c.).

Sąd Okręgowy w żaden sposób nie odniósł się do tego, że z treści pisma ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku jednoznacznie wynika, że stanowi ono odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 21 listopada 2011 roku oraz, że pismo to zawiera wszystkie elementy odwołania wskazane w art. 477¹⁰ k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. odwołanie powinno zawierać jedynie oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie i zwięzłe uzasadnienie zarzutów i wniosków oraz podpis ubezpieczonego albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się odformalizowanie odwołania od decyzji organu rentowego (art. 477¹⁰ k.p.c.). Nie trzeba w nim wskazać żadnych konkretnych zarzutów, czy podstaw, a nawet wniosków. Wystarczy samo przejawienie niezadowolenia z decyzji organu rentowego i wyrażenie woli co do odmiennego rozstrzygnięcia. Jeżeli więc w terminie do złożenia odwołania ubezpieczony podejmuje na piśmie lub do protokołu czynność, z której wynika, że nie zgadza się z decyzją i uważa, że powinna być ona zmieniona lub uchylona, to należy taką czynność zakwalifikować jako odwołanie od decyzji. Odwołanie nie musi być adresowane do sądu lub ani zawierać stwierdzenia, aby w razie nieuwzględnienia żądania zostało ono przekazane do rozpoznania sądowi. Jednocześnie podkreśla się, że konieczne jest ustalenie okoliczności dotyczących dokonania takiej czynności, w tym

przede wszystkim zamiaru (woli) osoby ją podejmującej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2004 r. II UK 396/03, OSNP 2005/1/12).

Odformalizowanie postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznym oznacza więc także racjonalizowanie treści pism składanych w organie rentowym w oparciu o rzeczywistą wolę w nich wyrażoną. Jeśli z pisma ubezpieczonego kierowanego do organu rentowego, po wydaniu decyzji, wynika niezrozumienie treści tej decyzji, a organ rentowy następnie wyjaśnia jej rzeczywistą treść, obiektywnie pozostającą w zgodzie ze zgłoszonym wnioskiem, czego później już ubezpieczony nie kwestionuje, to organ rentowy postępuje racjonalnie i zasadnie, nie kwalifikując tego pisma jako odwołania od decyzji. Nie ma bowiem materii (zarzutu), który miałby rozstrzygać sąd w postępowaniu odwoławczym.

Pismo ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku niewątpliwie odpowiada wskazanym powyżej warunkom formalnym odwołania od decyzji organu rentowego z art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. Analiza pisma z dnia 15 grudnia 2011 roku prowadzi bowiem do jednoznacznego wniosku, że stanowi ono odwołanie od decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku, bowiem złożone zostało do organu rentowego, który decyzję tę wydał, w ustawowym terminie odwołania; z jego treści wynika, o którą decyzję chodzi, jak też sformułowany został konkretny zarzut, że naliczenie zaległej renty nie uwzględniało odsetek za zwłokę.

Za takim stanowiskiem przemawia także to, że ubezpieczona złożyła powyższe pismo po otrzymaniu decyzji organu rentowego z dnia 21 listopada 2011 roku, w terminie do złożenia odwołania, zgodnie z zawartym w powyższej decyzji pouczeniem o sposobie jej zaskarżenia. Sam fakt, że w piśmie z dnia 15 grudnia 2011 roku ubezpieczona poza wskazaniem, że zaskarża decyzję z dnia 21 listopada 2011 roku, dodatkowo zgłosiła żądanie naliczenia odsetek za okres zawieszenia renty od 1 sierpnia 2009 roku do 30 listopada 2011 do okresu wypłacenia odsetek, w żaden sposób nie pozbawiło tego pisma cech odwołania od decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku. W tej sytuacji uznać należy, że nieprzekazanie przez organ rentowy powyższego odwołania wraz z aktami sprawy do Sądu było błędne i skutkowało naruszeniem art. 477⁹ § 2 k.p.c.

Również sam fakt, że pełnomocnik ubezpieczonej na rozprawie w dniu 29 lutego 2012 roku wskazał, że pismo z dnia 15 listopada 2011 roku (pełnomocnikowi ubezpieczonej chodziło zapewne o pismo z 15 grudnia 2011 roku) jest nowym wnioskiem o odsetki a nie odwołaniem od decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku, wobec jednoznacznej treści pisma z dnia 15 grudnia 2011 roku, nie jest wystarczające do zakwestionowania stanowiska, że wolą ubezpieczonej wyrażoną w powyższym piśmie było zaskarżenie decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku. Brak jest również podstaw do przyjęcia, że samo bardzo ogólne i lakoniczne oświadczenie pełnomocnika ubezpieczonej złożone na rozprawie w dniu 29 lutego 2012 roku, zwalniało organ rentowy od obowiązku procedowania zgodnie z powołanymi wcześniej przepisami kodeksu postępowania cywilnego określającymi tryb postępowania w przypadku wniesienia odwołania od decyzji, a także od obowiązku usunięcia ewentualnych wątpliwości co do treści tego pisma w trybie przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. Nr 237, poz. 1412 z 2011 r.),

i tym samym jednoznacznego ustalenia treści pisma ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku.

Zgodnie bowiem z treścią § 4 powołanego rozporządzenia jeżeli we wniosku nie zamieszczono danych lub nie dołączono dokumentów, które są niezbędne do jego rozpatrzenia, organ rentowy wzywa zainteresowanego do uzupełnienia wniosku w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje wydanie decyzji o odmowie wszczęcia postępowania. Organ rentowy, mając wątpliwości co do rzeczywistej treści pisma z dnia 15 grudnia 2011 roku powinien zatem wezwać zainteresowaną, aby jednoznacznie wskazała czy pismo to stanowiło odwołanie, czy też nowy wniosek o świadczenie odsetkowe.

Sąd pierwszej instancji w żaden sposób nie odniósł się do tego, że decyzja z dnia 4 stycznia 2012 roku została wydana do skutek jednostronnej oceny organu rentowego, że pismo ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku stanowiło wyłącznie wniosek zawierający nowe żądanie o wypłacenie odsetek za okres zawieszenia świadczenia rentowego. Sąd

Okręgowy błędnie pominął, że oceny woli ubezpieczonej dokonać należało w kontekście jej pisma złożonego z w dniu 15 grudnia 2012 roku i okoliczności faktycznych dotyczących tego okresu, a także uwzględniając jej zachowanie po otrzymaniu informacji od organu rentowego zawartej w piśmie z dnia 9 stycznia 2011 roku (przypuszczalnie pomyłka w oznaczeniu roku – 2012 r.) stanowiącym odpowiedź na jej odwołanie z dnia 15 grudnia 2011 roku. Z treści pisma z dnia 15 grudnia 2012 roku jednoznacznie wynika, że wolą ubezpieczonej było zaskarżenie decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku oraz przyznanie jej odsetek za okres zawieszenia renty od 1 sierpnia 2009 roku do 30 listopada 2011 do okresu wypłacenia odsetek.

Zgłoszenie przez ubezpieczoną w piśmie z dnia 15 grudnia 2012 roku żądania o wypłatę odsetek za okres zawieszenia renty, w żaden sposób nie zwalniało organu rentowego z obowiązku niezwłocznego przekazania do sądu zawartego w tym piśmie odwołania od decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku, jeżeli organ rentowy nie uznał tego odwołania za słuszne w całości.

Zauważyć w tym miejscu należy, że wadliwość sformułowania sentencji decyzji organu rentowego z dnia 21 listopada 2011 roku oraz nieprecyzyjne określenie jej przedmiotu, mogło wywołać u ubezpieczonej uzasadnione wątpliwości co do rzeczywistego zakresu przedmiotowego tej decyzji, dlatego też ubezpieczona w piśmie z dnia 15 grudnia 2011 roku, nie tylko wskazała, że nie zgadza się z decyzją z dnia 21 listopada 2011 roku, ale również wniosła o przyznanie jej świadczenia odsetkowego za okres zawieszenia renty.

Jak już wspomniano, złożenie przez ubezpieczoną odwołania od decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku, w sytuacji gdy organ rentowy nie uznał odwołania za słuszne w całości, zgodnie z treścią art. 477⁹ § 1 k.p.c. obligowało organ rentowy do nadania temu odwołaniu dalszego biegu poprzez niezwłoczne przekazanie go wraz z aktami sprawy do sądu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, analizując całość sprawy nie sposób podzielić stanowiska organu rentowego, że pismo W. M. z dnia 15 grudnia zatytułowane jako „odwołanie od decyzji: GI – (...) -2/12 z dnia 21.11.2011”, stanowiło wyłącznie nowy wniosek o świadczenie odsetkowe.

Wbrew stanowisku organu rentowego, wyraźna i jednoznaczna treść pisma ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku, z którego wprost wynika, że stanowi ono odwołanie od decyzji dnia 21 listopada 2011 roku, nie dawała żadnych podstaw do przyjęcia, że ubezpieczona domagała się jedynie wszczęcia odrębnego postępowania o prawo do świadczenia odsetkowego od renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, tym bardziej, że treści pism organu z dnia 29 grudnia 2011 roku oraz z dnia 9 stycznia 2011 roku wynika, że sam organ uznawał pismo ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku za odwołanie od decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku i w sposób dowolny uznał, że Sąd nie przyjmie do rozpoznania odwołania ubezpieczonej skarżącej decyzję z dnia 21 listopada 2011 roku.

Podkreślić należy, że nawet jeżeli organ rentowy miał wątpliwości, czy pismo ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku stanowi odwołanie od decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku, czy też nowy wniosek o świadczenie odsetkowe, to wówczas powinien wezwać ubezpieczoną do uzupełnienia wniosku w trybie przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. Nr 237, poz. 1412 z 2011 r.), mających zastosowanie w postępowaniu rentowym prowadzonym przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na podstawie art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. Nr 50, poz. 291 j.t. z 2008 r. ze zm.), zgodnie z którym do przyznawania świadczeń z ubezpieczenia i do ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy regulujące przyznawanie i wypłatę odpowiednich świadczeń przysługujących pracownikom i członkom ich rodzin.

Z przepisów § 1-4 powołanego rozporządzenia wynika, że postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że przepisy ustawy przewidują wszczęcie tego postępowania z urzędu. Wniosek powinien m.in. zawierać imię i nazwisko zainteresowanego; datę urodzenia zainteresowanego; numer PESEL zainteresowanego, a jeżeli nie nadano tego numeru - serię i numer dowodu osobistego lub paszportu; adres miejsca zamieszkania i adres do korespondencji zainteresowanego; ostatni adres miejsca zamieszkania zainteresowanego w Polsce - w przypadku osoby zamieszkałej za granicą, jeżeli zamieszkiwała uprzednio w Polsce;

adres miejsca pobytu lub ostatniego miejsca zamieszkania zainteresowanego - w przypadku osoby nieposiadającej adresu miejsca zamieszkania; wskazanie rodzaju świadczenia, o które ubiega się zainteresowany; wskazanie sposobu wypłaty świadczenia wraz z podaniem odpowiednich danych niezbędnych do jego wypłaty; podpis zainteresowanego, pełnomocnika albo osoby upoważnionej przez zainteresowanego, o której mowa w § 7.

Jeżeli we wniosku nie zamieszczono danych lub nie dołączono dokumentów, które są niezbędne do jego rozpatrzenia, organ rentowy wzywa zainteresowanego do uzupełnienia wniosku w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje wydanie decyzji o odmowie wszczęcia postępowania (§4). W myśl § 6 rozporządzenia jeżeli zainteresowany nie usunął braków, mimo pouczenia, o którym mowa w ust. 4, organ rentowy wydaje decyzję o odmowie wszczęcia postępowania.

Z treści powołanych przepisów wynika zatem, że jeżeli wniosek zawiera braki formalne, to wówczas organ rentowy ma obowiązek wezwać zainteresowanego do uzupełnienia wniosku w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje wydanie decyzji o odmowie wszczęcia postępowania.

W przedmiotowej sprawie pismo ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku nie spełniało wymogów formalnych określonych dla wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie o świadczenie określonych w rozporządzeniu z dnia z dnia 11 października 2011 r. Jeżeli więc organ rentowy w uznał, że pismo ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku stanowiło wniosek o nowe świadczenie odsetkowe, to wówczas zobligowany był do wezwania ubezpieczonej do uzupełnienia jego braków formalnych, czego jednak nie uczynił, naruszając powołane powyżej przepisy postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe.

Resumując powyższe rozważania wskazać należy, że organ rentowy wydając decyzję z dnia 4 stycznia 2012 roku odmawiającą ubezpieczonej prawa do wypłaty odsetek za zwłokę w przyznaniu renty rolniczej, w sposób wadliwy pominął zarówno tryb postępowania określony w art. 477⁹ § 2 k.p.c., jak i tryb postępowania określony w przepisach rozporządzenia i dokonał jednostronnej i dowolnej oceny pisma ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku, co wprost wynika z treści pisma organu z dnia 29 grudnia 2011 roku, w którym wskazano, że odwołanie ubezpieczonej od decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku należy potraktować jako wniosek o przyznanie prawa do odsetek.

Wskutek błędnego uznania, że pismo ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku nie stanowi odwołania od decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku, organ rentowy, wbrew obowiązkowi określonemu w art. 477⁹ § 2 k.p.c. nie przedstawił tego odwołania wraz z aktami sprawy do sądu, pozbawiając tym samym ubezpieczoną prawa do poddania zaskarżonej decyzji merytorycznej kontroli Sądu.

W konsekwencji błędnego zakwalifikowania pisma ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku, jako wniosku o świadczenie odsetkowe, wydanie przez organ rentowy decyzji z dnia 4 stycznia 2012 roku w przedmiocie odmowy prawa do odsetek za zwłokę w przyznaniu renty rolniczej (k. 204 akt rentowych), było całkowicie wadliwe.

W rezultacie więc, wydanie przez organ rentowy decyzji z dnia 4 stycznia 2012 roku z naruszeniem przepisu art. 477⁹ § 2 k.p.c., skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającej go decyzji i przekazaniem sprawy Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w K. do ponownego rozpoznania.

Wskazane uchybienia nie mogą zostać konwalidowane przez Sąd drugiej instancji na etapie postępowania apelacyjnego.

Niezależnie od powyższego, Sąd Apelacyjny zauważa, że decyzja z dnia 21 listopada 2011 roku w przedmiocie przeliczenia ubezpieczonej renty rolniczą z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2009 roku do dnia 31 marca 2012 roku, w kwocie przysługującej do wypłaty 513,90 zł miesięcznie (k. 198 akt rentowych) zawiera zapis, że została wydana w oparciu o wyrok sądu, jednakże organ rentowy w żaden sposób nie sprecyzował i nie określił, jakiego konkretnie wyroku sądu dotyczy odesłanie zawarte w tej decyzji, gdyż poza lakonicznym zapisem „wyrok sądu”, organ rentowy nie oznaczył sądu, który wydał wyrok, daty jego wydania, ani też sygnatury akt sprawy, w której wydano to

orzeczenie. Nie wiadomo zatem, do którego wyroku sądu odnosi się decyzja z dnia 21 listopada 2011 roku. Natomiast na odwołaniu decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku w punkcie XI zawarto zapis, zgodnie z którym: „Z wyrównania potrącono kwotę (...),54 na zaległe składki” (k. 198v akt rentowych). Poza powyższym lakonicznym zapisem decyzja z dnia 21 listopada 2011 roku nie wskazuje sposobu dokonania przez organ rentowy rozliczenia, za jakie okresy, czy potrącenia zaległych składek dokonano wraz z odsetkami.

Powyższa decyzja nie spełnia wymogów decyzji administracyjnej z art. 107 § 1 k.p.a., zgodnie z którym decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa (art. 107 § 3 k.p.a.). Jak już wcześniej wspomniano, niejasne i nieprecyzyjne sformułowanie decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku przez organ rentowy, niewątpliwie przyczyniło się do wywołania u ubezpieczonej uzasadnionych wątpliwości co do zakresu przedmiotowego tej decyzji. Wobec niejednoznacznej treści decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku, ubezpieczona w piśmie z dnia 15 grudnia 2011 roku, równocześnie z odwołaniem od tej decyzji, zgłosiła żądanie o wypłatę odsetek za okres zawieszenia renty. Treść decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku nie pozwoliła ubezpieczonej w sposób jednoznaczny złożyć odwołania co do poszczególnych elementów dla niej niejasnych i spornych.

Podsumowując, przy ponownym rozpoznaniu organ rentowy powinien nadać prawidłowy bieg odwołaniu ubezpieczonej z dnia 15 grudnia 2011 roku od decyzji z dnia 21 listopada 2011 roku, z zachowaniem przepisów postępowania cywilnego oraz przepisów postępowania przed organem rentowym.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. i art. 477^{14a} k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego i sprawę przekazał organowi rentowemu Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w K. do ponownego rozpoznania.

SSA Romana Mrotek SSA Anna Polak SSA Zofia Rybicka - Szkibiel